Harmonika-virtuosen

Calle Martins

En illustreret diskografi

PR foto: Calle Martins ca. 1949

Udarbejdet af René Aagaard
© 2019

Biografi
Calle Martins (egentlig Karl Aage Christiansen) født 24.07.1919 i Kbh. – død 13.06.1993 – kapelmester og harmonikavirtuos, var søn af lagerarbejder Peter Martin Emil Christiansen og hustru Ansine Mariane Sørensen. Han var gift med Agathe Christine Christiansen. Fik sønnen Freddy Martin Christiansen.

Calle Martins tv. og ? i 1937

Han huskes fra utallige radiotransmissioner - "Musik ved spisetid" – og fra steder som Atlantic Palace (i 7 år fra 1947 – 1954), De tre Musketerer (i 8 år fra 1959 – 1967), Trocadero i Kolding og om sommeren i Salonen i Viborg (i 11 år fra 1956). På et tidspunkt spillede kvartetten i 1½ år på en Sverigesbåd. Spillede med Walter Bødkers Kvartet i Zigeunerhallens danseafdeling "Hot Spot" i et halvt år til sept. 1943. Han havde engagement på Greve Badehotel fra 1.06.1968. Mens de spillede dér, fik de en henvendelse fra en dansk-amerikansk radioproducer – Henning Jensen – som gerne ville havde Kvartetten til USA for at medvirke i en radio-serie med specielt sigte på skandinaver i USA – "The Viking Programme" og en serie, der skulle hedde: Copenhagen Report. Desværre blev det ikke til noget.

"NY morsom idé"!!?

I et interview med Det Ny Radio Blad, formentlig fra ca. 1945, fortæller Calle Martins til Haagen Hetsch bl.a.:

- Hvordan kom De i lag med musikken?

Det kan jeg ikke svare præcist paa, for det ligger længere tilbage, end jeg kan huske. Jeg har spillet *altid*! Min første Harmonika fik jeg af min Bedstefar, da jeg var en fire-fem Aar, og det er vist ogsaa fra ham, jeg har arvet Anlæggene for at spille. Mine forældre er i det mindste ikke særlig interesserede i Musik.

- Men hvornaar begyndte De at lære noget rigtigt?

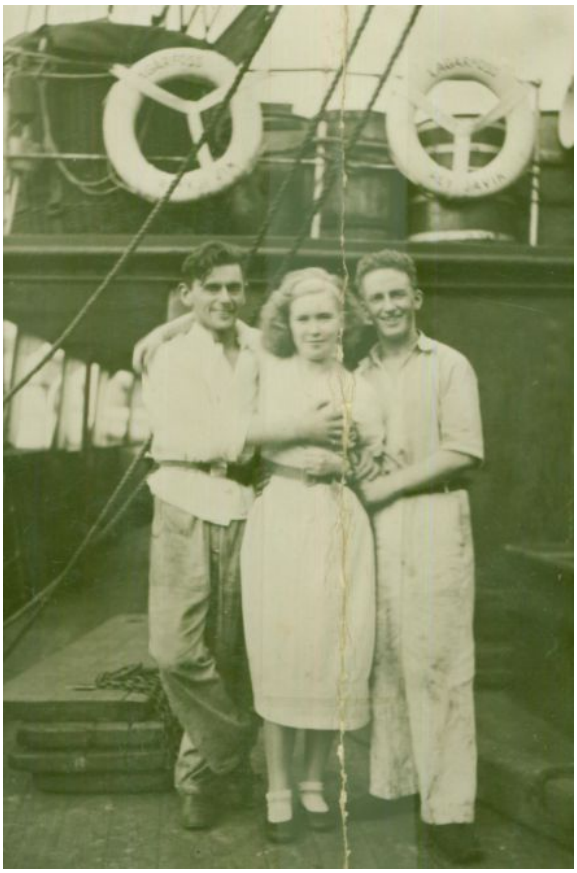

”Lagarfoss” af Reykjavik ca. 1935 - CM til venstre

Det har jeg saadan set aldrig gjort, men jeg kom ud og sejle, og det er en udmærket Skole for en Dreng, der vil spille Harmonika. Jeg sejlede som Messedreng… paa England og Island, og om Bord sad jeg selv og fandt ud af, *hvordan* ”Kassen” skulde behandles. Engang oppe paa Island var der en Mand, der blev meget interesseret i mig, han fulgte med Skibet og arrangerede 34 Koncerter rundt om på Øen i Forsamlingshusene, og ved samme Lejlighed spillede jeg i Reykjavik-Radio. Dengang var jeg 15 Aar. (Ifølge et senere udsagn fra CM, opstod kunstnernavnet ”Calle Martins” under dette besøg på Island, hvor arrangøren syntes, at hans navn for langt til at promovere og da man på Island tog faderens eller bedstefaderens navn som efternavn, blev det Calle Martins, med ”s” tilføjet.)

- Og saa forlod De Søen for at blive Musiker?

En meget ung Calle Martins i en Sailor-Trio (fra sidst i 30'erne)

Tja… det var da min Hensigt, men det kneb unægtelig med at komme i Gang. Jeg var jo ikke Medlem af Orkesterforeningen, og de vilde heller ikke ha' mig, for mit *Nodespil* var ikke godt nok. En Overgang var jeg alt muligt mellem Himmel og Jord fra Svajer til Chauffør, men samtidig tog jeg hver en Tjans til at spille i Foreninger, og *havde* jeg en ledig Stund, sad jeg altid og øvede mig. Man var jo tosset med Musik…

- Men Deres rigtige Start var som Gaardmusikant, ikke sandt?

Jo, det kan man vel nok sige. Jeg var blevet arbejdsløs, og saa sluttede jeg mig sammen med en fire-fem andre Gutter og dannede et rigtigt Gaardmusikant-orkester.

Gårdmusikanterne spiller op…

- Maa man det for Politiet?

Man maatte i det mindste ikke dengang, men man fik jo Teknik i at spæne sin Vej. Mindst 100 Gange har Politiet været ude efter mig, men kun én Gang lykkedes det dem at faa Fingre i mig.

- Hvad skete der saa?

Bøde paa 15 Kr. og Besked om, at den vilde stige.

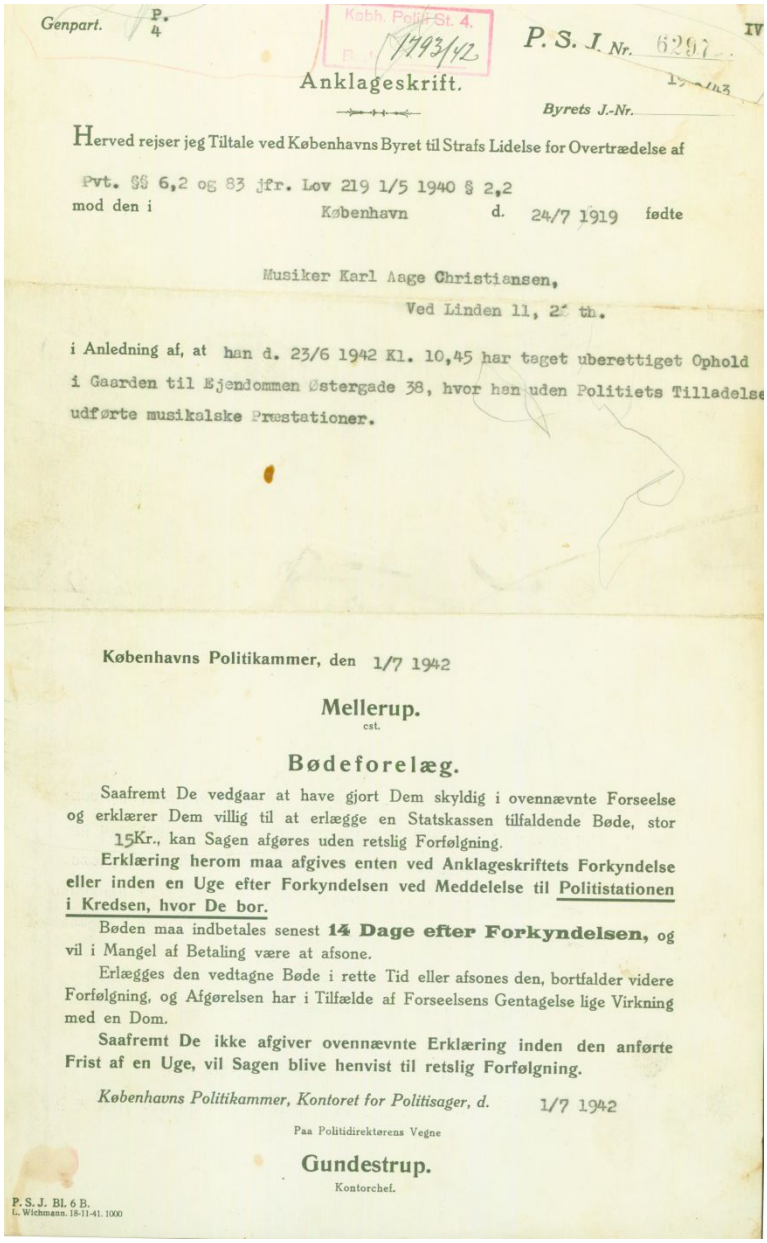

Genpart. P. 4

Kbh. Politi-St. 4. 1793/42

P. S. J. Nr. 6297 IV

Anklageskrift.

Byrets J.-Nr.

Herved rejser jeg Tiltale ved Københavns Byret til Straf s Lidelse for Overtrædelse af

Pvt. §§ 6,2 og 83 jfr. Lov 219 1/5 1940 § 2,2

mod den i København d. 24/7 1919 fødte

Musiker Karl Aage Christiansen,

Ved Linden 11, 2. th.

i Anledning af, at han d. 23/6 1942 Kl. 10,45 har taget uberettiget Ophold i Gaarden til Ejendommen Østergade 38, hvor han uden Politiets Tilladelse udførte musikalske Præstationer.

Københavns Politikammer, den 1/7 1942

Mellerup.
cst.

Bødeforelæg.

Saafremt De vedgaar at have gjort Dem skyldig i ovennævnte Forseelse og erklærer Dem villig til at erlægge en Statskassen tilfaldende Bøde, stor 15Kr., kan Sagen afgøres uden retslig Forfølgning.

Erklæring herom maa afgives enten ved Anklageskriftets Forkyndelse eller inden en Uge efter Forkyndelsen ved Meddelelse til Politistationen i Kredsen, hvor De bor.

Bøden maa indbetales senest **14 Dage efter Forkyndelsen,** og vil i Mangel af Betaling være at afsone.

Erlægges den vedtagne Bøde i rette Tid eller afsones den, bortfalder videre Forfølgning, og Afgørelsen har i Tilfælde af Forseelsens Gentagelse lige Virkning med en Dom.

Saafremt De ikke afgiver ovennævnte Erklæring inden den anførte Frist af en Uge, vil Sagen blive henvist til retslig Forfølgning.

Københavns Politikammer, Kontoret for Politisager, d. 1/7 1942

Paa Politidirektørens Vegne

Gundestrup.
Kontorchef.

P. S. J. Bl. 6 B.
L. Wichmann. 18-11-41. 1000

Bødeforlæg paa 15 kr. for at spille i en gaard den 23.6.1942 kl. 10.45,

- Var det derfor, De forlod Gaardene og gik op paa Tribunen?

Det kom sig af, at en Dag, da den "franske Gaardsanger" *Christian Krogh* og jeg var inde i Hotel "Nordland"s Gaard, kom *Emil Reesen* hen og komplimenterede mig for mit Spil, og han lovede at

skaffe mig noget Arbejde. Det *gjorde* han ogsaa. En skønne Dag fik jeg Bud om, at jeg skulde møde paa Det nye Teater og medvirke i en Forestilling. Lykkelig var jeg naturligvis, indtil jeg fik at vide, at den daværende Direktion vilde give mig 5 – siger og skriver *fem* Kroner pr. Aften for at spille. Saa var jeg knap saa lykkelig mere og sagde Nej Tak, for paa det Tidspunkt havde jeg Engagement nede i en lille Restaurant, der dog gav 18 Kr. pr. Aften. Saadan gik det til, at jeg aldrig kom til Teatret.

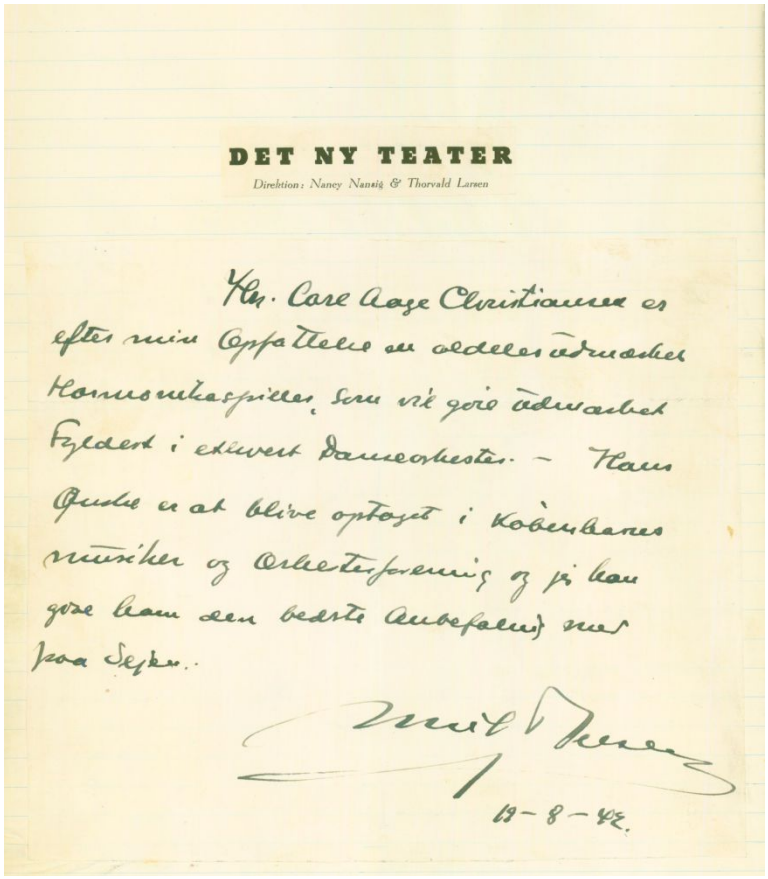

DET NY TEATER

Direktion: Nancy Nansig & Thorvald Larsen

Hr. Carl Aage Christiansen er efter min Opfattelse en aldeles udmærket Harmonikaspiller, som vil gøre udmærket Fyldest i ethvert Danseorkester. – Hans Ønske er at blive optaget i Københavns Musiker og Orkesterforening og jeg kan give ham den bedste Anbefaling med paa Vejen.

Emil Reesen

19 – 8 – 42.

”Hr. Carl Aage Christiansen er efter min Opfattelse en aldeles udmærket Harmonikaspiller, som vil gøre udmærket Fyldest i ethvert Danseorkester. – Hans Ønske er at blive optaget i Københavns Musiker og Orkesterforening og jeg kan give ham den bedste Anbefaling med paa Vejen.
Emil Reesen – 19 – 8 – 1942”.

Reesen satte Calle Martins i forbindelse med Wandy Tworek og Jac. Boesens Musikforlag, som ”begge har gjort uhyre meget for mig.” Wandy Tworek havde Calle med på tourné og han gjorde stor lykke. Wandy havde også sin ”yndige buttede Lillesøster” med, hun sang refrainer.

- Er Harmonika det eneste Instrument, De beskæftiger Dem med?

Jeg slaar ogsaa Guitar, men det er Harmonikaen, jeg holder af.

- Længes De aldrig tilbage til Gaardene?

Nej, det er ikke noget for mig at leve paa Valsen. Det er ikke af Snobberi, og det er heller ikke, fordi man ikke kan tjene li’saa godt i Gaardene, men jeg kan bedre li’ at ha’ noget fast at holde mig til.

Da Calle Martins i 1943 turnerede med Wandy Tworeks Orkester i bl.a. Høng og Nakskov, spillede de for 400 mennesker og "Wandy Tworeks blændende Violinspil vakte stormende Jubel, og ligeledes høstede Harmonikavirtuosen Calle Martins velfortjent Bifald." Det går gennem alle anmeldelserne, at folk var glade for den "nye" harmonikavirtuos, som allerede var kendt fra radioen.

I (ca.) marts-september 1943 spillede Calle Martins med Walter Bødkers Kvartet i Zigeunerhallens danseafdeling "Hot Spot". Kvartetten bestod af: Walter Bødker, piano – Calle Martins, harmonika og guitar – Eugen Petersen, bas og klarinet – Hugo Georgio, trompet. Bødker's "orkester" med Calle Martins og Gunnar Søndberg, violin spillede i Exalon på Strøget i København i august 1944 med Eddie Russell. Nogenlunde samtidig spillede de i Restaurant Absalon. Calle Martins spillede med Fille Lorentzen på violin og var samtidig janitshar og så en pianist i "Brønshøj Variete & Selskabslokaler".

Sangerinden Elsa la France – Calles søster

Calle Martins spillede bl.a. sammen med sin søster – sangerinden Elsa la France – og sin svoger – trompetisten og bassisten Svend Helbert.

CALLE MARTINS, ELSA la FRANCE
og SV. HELBERT

Bror, søster og svoger

Søskendeparret optrådte på Grand Hotel i okt. – nov. - dec. 1943 bl.a. den sidste aften, hvor Grand Hotels restauration havde åbent. Lokalet skulle bruges til andet formål. I stedet flyttede man til Skipper-Kroen. Denne aften kom Ingelise Rune og hendes mand kapelmester Aksel Petersen og gæsteoptrådte og "gjorde stormende Lykke".

"Aftenbladet" kunne juleaften 1943 meddele, at Calle Martins og Ove Sopp havde slået sig sammen.

Berlingske anmeldte 12. marts 1944 et radioprogram fra dagen før: Cabaretten "Lørdag Aften" som en net og harmløs Underholdning, der paa en Prik lignede sine Forgængere inden for Genren. Den var med Grethe Holmer og Kai Wilton i en sketch, Karen Mølholm sang viser, Paul Vermehren

”gav Prøver paa sit efterhaanden lidt manierede Viseforedrag…” ”og Calle Martins og et Ensemble sørgede for den musikalske Underholdning, der udgjorde den bedre Halvdel af 30 minutter”.

I programmet ”Let underholdning” samme år spillede Calle Martins kvartet, som bestod af:
Calle Martins, harmonika – Peter Arge, guitar – Svend Helbert, kontrabas – Helge Jacobsen, guitar.

I radioen med et udvidet orkester. Formentlig fra i 1940’erne.

Den 28. august 1945 spillede holdet i Fyens Forsamlingshus i Odense.

I november 1945 turnerede Eddie Russell med Walther Bødkers Orkester Bornholm rundt. Walther Bødker, piano – Calle Martins, harmonika – Gunner Søndberg, violin og en bas og en guitar.

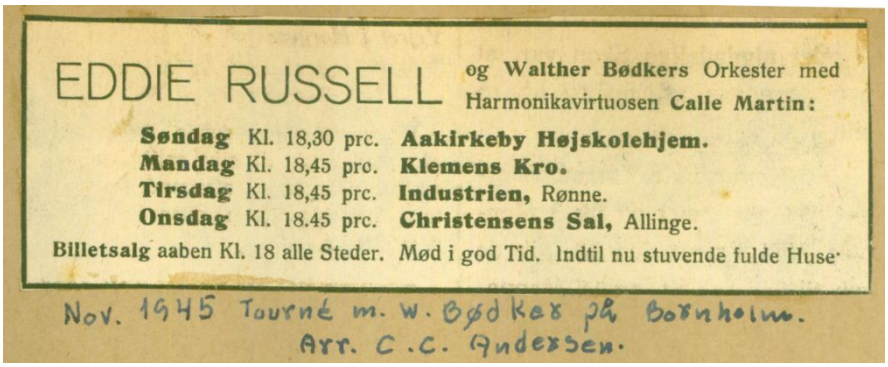

”Morgenbladet” kunne i januar 1946 berette, at da Eddie Russell og de øvrige var i toget tilbage til Rønne efter koncerten i Aakirkeby, var der en mængde skuffede mennesker. ”Det var Rønneboer, der, lokkede af Tournéens kolossale Sukces i Bornholms Hovedstad, havde begivet sig paa den 16 km lange Rejse for at overvære Koncerten i Aakirkeby. Toget tidligere paa Aftenen havde imidlertid været stærkt forsinket, saa da Rønne-Invasionen naaede frem, var Koncertsalens Døre for længst lukkede bag et stopfyldt Hus.

At de fire Timers Ventetid maatte tilbringes paa en kold Banegaard, havde ikke gjort Humøret bedre.

Hvem staar for saa megen Jammer? Resolut pakkede Orkester og Solister deres Instrumenter ud og gav de skuffede et Plaster paa Saaret i Form af en straalende Midnatskoncert på 16 Kilometer. Der var mange, der den Nat kørte et Par Stationer for langt, men som med Glæde tog Traveturen tilbage."

Den 30. sept. 1945 hyldede Statsradiofonien den norske digter Nordahl Grieg, der som krigskorrespondent i RAF blev skudt ned over Tyskland den 2. dec. 1943 i en alder af 41 år. Calle Martins var blandt de medvirkende, som – fra afd.chef Jens Rosenkjær – modtog et brev, som Nordahl Griegs bror Harald havde sendt som tak for en strålende mindeudsendelse.

Den 15. november 1945 spillede "Karl Martins Swing-Trio" på Færgekroen "Bi-Lidt" i Frederiksund, "hvor man kun måtte have Musik og Dans hver 14. Dag." Den lokale avis kunne fortælle, at "Trioen har engagement langt ud i Fremtiden, og dens Leder maatte forleden, da den kendte Jazzdirigent Kai Ewans anmodede om at optage Trioen i sit berømte Orkester, svare nej."

Den 31. januar 1946 fortælles, at Eddie Russell med Walther Bødker og hans Solist-Orkester (Calle Martins, Poul Kornmod, bas og Ronald "Ronnie" Hartley, violin) er startet på en landsomfattende turné, som lokal-aviserne skrev en del om. Stort se hver gang spillede man til fulde huse. Disse steder blev der bl.a. spillet:

17.1. Hotel Korsør
18.1. Klubben, Sorø
19.1. Frederiksminde, Præstø
Saxkjøbing
22.1. Hotel København, Hillerød
24.1. Hotel Valdemar, Næstved
25.1. Harmonien, Haderslev
Sønderborghus, Sønderborg
29.1. Haandværker- og Industriforeningens Festsal, Randers
Hotel Skandinavien, Grenaa
31.1. Hotel Vigen, Ebeltoft
1.2. Haandværkerforeningen, Aalborg
2.4. "du Nord", Hjørring
7.2. Teatersalen, Nykøbing Mors
8.2. Hotel Aalborg, Thisted
9.2. Hobro Teater
10.2. Brønderslev Idrætsforening

14.2. Køge Teater
15.2. Teatersalen, Vejle
16.2. Horsens forenede Sportsklubber
17.2. Frederiksværk
20.2. Østergades Hotel, Aarhus (aflyst pga sygdom)
27.2. Harmonien, Nakskov
6.3. Hotel Stevns, Storehedinge
7.3. Hadsten Kro
Olsens Hotel, Maribo
14.3. Flinchs Hotel, Tranebjærg, Samsø
22.3. Hotel Phønix, Nykøbing Sj.
23.3. Ringe Boldklub, Fyn
24.3. Postgaarden, Kalundborg
30.3. Paladshotellet, Esbjerg
(en lokal violinist Sigurd Juhl "Zigeuner Juhl" medvirkede)

Tournéen blev genoptaget i august - og igen i foråret 1947 - hvor Eddie Russell, sang og spillede guitar og Calle Martins var orkesterleder. De to optrådte tilsyneladende som duo, inden et lokalt orkester kom på scenen og der blev spillet op til dans. Senere blev programmet udvidet med en ægyptisk danserinde – Mayomi – som høstede stor succes alle vegne.

Et udklip fra Aalborg Amtstidende 1.2.1946 noteres under overskriften: Eddie Russell som Danmarksmester i Grammofonplader! "Alene for Tono, det danske Selskab, har han de sidste Aar lagt Stemme til ikke mindre end henved 300 numre, der alle er produceret i mange Tusinde Eksemplarer."

I et interview i Ekstra Bladet fortæller Calle Martins, efter at han nu har spillet i radioen med en kvartet, at han netop har spillet i K.B. Hallen med et 7 mands orkester, men det nye er, at radioen har givet ham en opgave med et orkester med 10-12 mand, som skal indgå fast i udsendelserne med tre solister, hvoraf de mandlige er Johs. Wahl og Chr. Krogh. Der kommer en kvindelig solist til senere.

To af "4 Cubanos", som spillede i Etablissementet "Aalholm"
Calle og Ove Sopp?

Her er alle 4 Cubanos

Calle Martins akkompagnerede Eddie Russell i Helsingborgs ”Nytårsrevyn 1946 – Söde Piger och Skånska Pågar”, og der ud over var han også ”Kapellmästare” for hele revyen.

I maj spillede Calle Martins Kvartet på ”Skogslund” i Åstorp og benyttede lejligheden til at møde op i Kvällsnytt Majflickas lejlighed på hendes fødselsdag og spille. Calle Martins, Jonas Ellebye, Folmer Sørensen og Børge Bahnsen på piano og sang. Ellebye startede med at optræde i 1936 på ”Kashotten” på Trekroner-Fortet og siden blev han en af de tre ”Fernandos”, som indspillede mange plader for Odeon. Han spillede siden i den københavnske morgenrestaurant ”Mayfair” inden han kom med Calle Martins.

I det hele taget gjorde Calle Martins og Eddie Russell Sverige usikkert på dette tidspunkt (1947).
I januar og februar spillede de i Hälsingborg-revyen. Fra 1. marts spillede de 14 dage på Trocadero i Kolding, med transmissioner fra Statsradiofonien.

I juni spillede de på ”Toftavallen” i Ödåkra i nærheden af Hälsingborg til en Midsommerfest og et par uger efter. I dec. spillede de på ”Tingvalla” i Åstorp ”direkt från ”Czardas” i Köpenhamn”.

I det harmonika-glade Sverige skortede det ikke på tillægsordene til Calle Martins: ”bejublad dragspelsvirtuos”, ”världberömde dragspelsvirtuosen”, ”Danmarks dragspelskung”, ”en af världens främste dragspelare”

Der blev også tid til små tournéer med Mogens Brems og senere Børge Bahnsen, som sangsolister.

Efter et længere ophold i Trocadero i Kolding, spillede Calle Martins og Eddie Russell fast i 14 dage i sept. 1947 i Restaurant Knudsborg i Fredericia. I feb. 1948 spillede de én måned i Forlystelsesetablissementet Luna i Nakskov og tournérede Bornholm rundt igen.

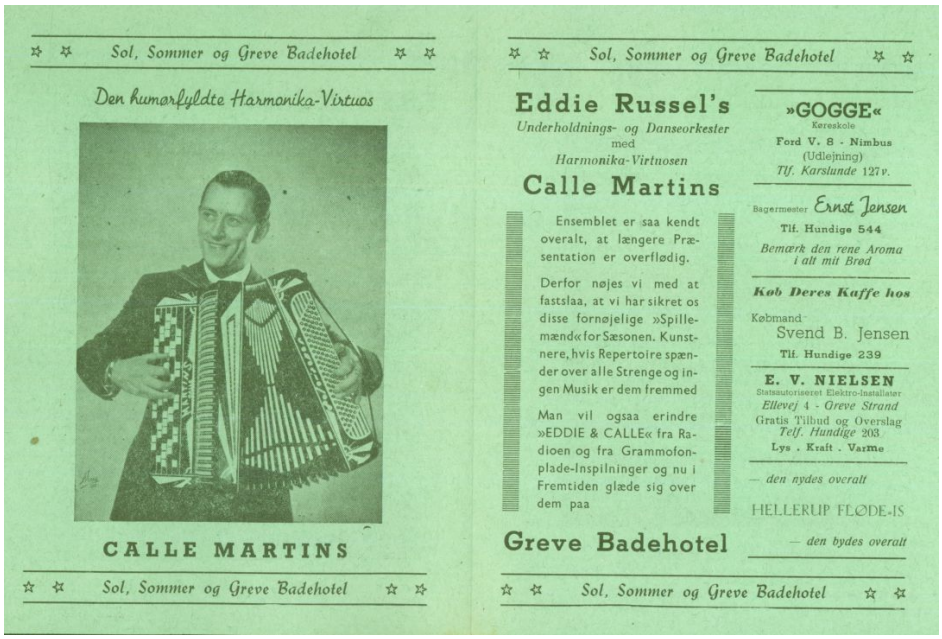

Greve Badehotel 1948

GREVE BADEHOTEL

afsluttede den egentlige Sommersæson i Søndags med Afskedsfest for Eddie Russell og hans Solister, der var stuvende fuldt Hus baade til Brinkfort i den store Sal og i de øvrige Lokaler. Restauratør Jørgensen takkede Russell og hans dygtige Solister for den gode Sæson, der nu er overstaaet, der er ingen Tvivl om, at Orkestret har medvirket til at Greve Badehotel har haft mange fulde Huse. Solisterne Calle Martin med sin fra Italien importerede Orgel-Harmonika til 4000 Kr. og Børge Bahnsen, der er udgaaet fra Københavns Drengekor, har dannet en Kvartet, der allerede er begyndt i Atlantic-Palads i København.

Fra: Køge-Bugt – Organ for Kommunerne ved Køge-Bugt
19. august 1948

Fra 16. august spillede Calle i Atlantic Palace med Børge Bahnsen og Jonas Ellebye, guitar og Folmer Sørensen, bas. Alle udklip fortæller, at det er Bahnsens første optræden som solist. Han kom fra Københavns Drengekor. I august 1948 akkompagnerede Calle Martins og hans Musetteorkester bl.a. Lulu Ziegler på Atlantic Palace. Calle Martins spillede på sin nye 4.000 kr. dyre italienske "Orgel-Harmonika".

AFTENBLADET
13. August — Side 2 1948

Scene og Sal

Harmonika efter Orgelprincip.

Calle Martins præsenterer paa ovenstaaende Billede sin Nyerhvervelse, en særlig Harmonika, der er bygget i Italien. Han har netop faaet den hjem (for 4000 Kr.) og vænner sig til den, inden han med sin Kvartet tiltræder et Engagement i Atlantic Palace den 16. August. Kvartetten, der har den amerikanske Joe Money-Kvartet som Forbillede, skal spille paa 1. Sal og give to Solistafdelinger i Stuen i Aftenens Løb. Kvartetten, der ogsaa giver sig af med Sang, har Børge Bahnsen, der er udgaaet fra Københavns Drengekor, som Solosanger. Der er det ejendommelige ved Harmonikaen, at den er bygget efter Orgelprincip og kan i visse Toneklange minde om en Træblæser. Det er bl. a. muligt at spille smaa Violinting paa Instrumentet.

* * *

Månedlange engagementer var ikke ualmindelige for Calle og Eddie Russell.

Den 3. juni 1950 spillede Kvartetten i restaurant Thorslund i Ängelholm og de trak igen store overskrifter. I januar 1951 var der en artikel om ham i "Accordion Journalen – Tidskrift för Dragspelmusik".

I 1952 var der igen tournée landet rundt, men også faste engagementer: Aarhushallens restaurant i maj, i juni i Randers på Nørreris og i juli og august Trocadero i Kolding.

Calles kvartet i TV 1952
Børge Bahnsen, vibrafon, klaver og sang, Calle, harmonika,
Jonas Ellebye, guitar og Frode Sørensen, bas

Harmonikavirtuosen 1952

Calle Martins

og hans populære Orkester giver Koncert med efterfølgende Bal for Sportsunionens Medlemmer **Grundlovsdagen**
Torsdag den 5. Juni Kl. 19,30 paa Hotel Postgaarden.

Refreainsanger Børge Bahnsen

Salen er festlig pyntet — Forsalg af Billetter hos Boghandler Elling fra Mandag den 26. Maj

Den 16. oktober 1954 optog fjernsynet underholdningen fra Atlantic Palace. Anmelderen roste udsendelsen. Calle Martins medvirkede.

Hele maj 1955 spillede Calle Martins Kvintet igen hos Restaurant Tarantella i Aahus Hallen, med en afstikker til Nørreriis, Randers om eftermiddagen den 30. Ifølge udklip med stor success.

I juli, august og frem til 15. sept. spillede de i Trocadero i Kolding. I et lille interveiw i Kolding Folkeblad fra 2. juli 1955, fortæller Calle: ”I de sidste syv Aar har vi spillet i Atlantic Palace i København, og vi skal derover igen. Forinden skal vi paa en Turné i Provinsen samt i Sverige og Norge. Vi har jo tit spillet i dansk Radio, men ogsaa gæstet tysk, svensk og norsk. Dertil kommer, at vi har indspillet 300 grammofonplader, der ikke bare sælges i Europa, men ogsaa i USA”. På spørgsmålet om han komponerer selv svarer han: ”Ja, men ikke under mig eget Navn. Jeg bruger Pseudonymet Tage Ryom.” Det viser sig, at være efter en kær ven og fætter Tage, som bor i Ryomgaard! Orkestret bestod af Calle, Jonas Ellebye, Folmer Sørensen og Henry Bubbi Nielsen på piano.

I øvrigt bemærker man, at sangeren og guitaristen ”solisten” Jonas Ellebye, begynder at dukke op i annoncerne, ikke bare med navn, men også med billede.

”Trocadero” i Kolding
Frode Sørensen, Jonas Ellebye, Calle og
Henry ”Bubby” Nielsen, piano og vibrafon

Calle Martins forsøgte at gøre harmonikaen til et respekteret instrument. Han formidlede navne som Frank Marocco og Art van Damme (som Calle Martins uden tøven udpegede som sit idol) til flere turnéer i Skandinavien. Begge var amerikanere.

I en periode spillede han med kapelmester Jens Warny på d’Angleterre om dagen og i café ”Den syvende Himmel” om aftenen, men – som han sagde - når ens farfar og oldefar har været musikere, ved man, at det gælder om at tilfredsstille ”de betalende tilhører”.

Spurgt om hvilket nummer, han oftest har givet på opfordring, er svaret ”La Paloma”. Jeg har kendt det næsten lige fra jeg som femårig begyndte med harmonikaen – rent privat naturligvis.

I december 1955 spillede orkesteret hos Restaurant Brockmann i Odense. Fra 26. dec. til midt i februar, spillede de hos Tarantellen, Aarhus Hallen.

Hele marts 1956 spillede de i Borggarden i Esbjerg.

I et interview i Jydske Tidende fra 11. aug. 1956 fortæller Calle Martins, at der er solgt mere end 100.000 eksemplarer af ”Solskin om bord” og at hans Tono plader er solgt i mere end 300.000 eksemplarer til sammen.

I påsken i april 1965 spillede kvartetten to uger i Horsens, hvor en af Calle Martins gamle musikere nu var restauratør på ”Lunden”. Det var ikke den store succes: ”Det er ikke helt det, jeg havde ventet, siger Calle Martins. Vi kom herover onsdag før påske og så svigtede publikum. Vi har oplevet, at restauranten har været fuldstændig tom, når vi er gået på tribunen.”

De tre musikere - Folmer Sørensen, bas - Kaj Lorentzen, piano og Jonas Ellebye, sang og guitar - som spillede med Calle Martins på "Musketererne" havde omkring jubilæet i 1967 været hos ham i 20 år!

Da Calle Martins kvartet efter 8 år sluttede hos "Musketererne" (De blev i øvrigt afløst af Willy Rogers Trio, som *de* havde afløst 8 år før.) den 1. oktober 1967, spillede de et længere engagement hos "Oskar Davidsen" i Søpavillionen. Calle Martins farfar og oldefar havde iflg. et interview med ham også spillet i Søpavillionen.

Rimelige priser!

I sep./okt. 1968 spillede orkesteret bl.a. igen i restaurant Lunden i Horsens. Først i nov. gik turen til Naksov, hvor men genåbnede et for 500.000 kr. renoveret "Bristol" og Calle og orkesteret var engageret for en længere periode. Sidst i nov. blev det til fem dage på Grand Hotel i Kalundborg. Det var en slags jubilæum, idet det var 25 år siden orkesteret første gang spillede dér (og Calle Martins mødte sin senere hustru). Da Calle året efter stadig! spillede på Bristol (fra nov. 1968 til 28. feb. 1969), spillede sønnen Fredie den 8. feb. med sin gruppe "Yes Indeed" på hotel Skandinavien også i Nakskov. Det gav anledning til et større interview i Lollands Tidende.

I maj 1969 blev det til et længere engagement på Greve Badehotel – igen.

Hvis man vil vide lidt om samarbejdet mellem Bertrand Bech og Calle Martins og deres grammofonplader er her et interview fra 1956 med Bertrand Bech, sakset i:

"Tidsskrift for Harmonikaspilleren" 41. årgang nr. 1 - Feb. 2018:

1956 **Harmonikaen og det elektriske orgel**

"Bertrand Bech, som til daglig spiller kinoorgel i Palladium, er tillige en fortrinlig hammondorganist, hvilket han bl.a. har bevist ved en række grammofonindspilninger sammen med Calle Martins ensemble.

Vi har fået lyst til at stille ham et par spørgsmål.

Bertrand Bech, hvad synes De om harmonikaen som ensemble-instrument?

- For det første har jeg haft de bedst tænkelige betingelser for at vurdere det, idet jeg har haft et intimt samarbejde med en af de allerdygtigste udøvere på dette felt, nemlig Calle Martins. For det andet har jeg lige fra begyndelsen haft forkærlighed for harmonikaen, ikke alene som ensemble-instrument, men også som soloinstrument. At jeg ikke selv spiller harmonika skyldes, at man nu engang ikke kan sprede for meget, hvis man vil gøre sig håb om at blive en habil musiker.

Hvordan fandt De på et spille kinoorgel?

– Oprindelig er jeg pianist, men da Mogens Kilde trak sig tilbage fra jobbet som kinoorganist på Palladium, fik jeg tilbudt stillingen. Det krævede selvfølgelig at jeg måtte gå i skarp træning, og det foregik i reglen efter biograftid, altså fra kl. ca. 23.30 til hen på de små timer. Men det lykkedes mig at tilegne mig teknikken, så jeg kunne begynde en måneds tid efter, og så var springet til hammondorglet ikke så stort. Det er jo to instrumenter som har en hel del tilfælles.

Er det en særlig teknik, der skal anvendes, når man kombinerer det elektroniske orgel med harmonikaen? –

- Ja det, det især gælder om, er at finde de rigtige koblinger, d.v.s. de klangfarver, der klæder hinanden bedst. Det er jo en hel videnskab, især for hammondorglets vedkommende, hvor kombinationsmulighederne er næste ubegrænsede. Desuden skal man holde sig fra at bruge vibrator, når man laver samspil, men det gælder jo i øvrigt for mange andre instrumenter, hvor vibratoen kan gøre klangene "uldne" og urene.

Udskriver De selv arrangementerne til Deres grammofonpladeindspilninger, eller er det noget, der laves af en trediemand?

- Ingen af delene, For det første tør vi ikke overlade til en trediemand, at skrive arrangementerne til to instrumenter, som man skal have et så indgående kendskab til som harmonikaen og hammondorglet. For det andet skriver vi sjældent stemmerne ned. Vi lærer dem simpelthen udenad, samtidig med at vi laver dem. Før vi begynder indstuderingen af et nyt nummer, gennemgår vi harmoniseringen og skriver becifringen ned. Derefter spiller vi melodien igennem et par gange og prøver at finde ideer til forskellige variationer. Hvis en af os får en god ide, bygger vi videre på den udfra et flerstemmigt synspunkt, og så kommer arrangementet efterhånden af sig selv.

Vil det sige, at De og Calle Martins gennemgår arrangementet, før det bliver indstuderet med de øvrige musikere?

– Ikke altid. Det er faktisk kun, hvis der er særlig vanskelige passager, der skal indøves på de to instrumenter. I reglen er alle musikerne samlet om opgaven, og så er det ligesom det hele glider lettere. Det er jo heller ikke meningen, at harmonikaen og orglet skal dominere hele indspilningen. Et godt arrangement skal helst lade alle instrumenterne komme til deres ret, og så er det godt at have dem ved hånden, når arrangementet skal tilrettelægges. På dette punkt er vi tilhængere af et 100% "teamwork".

Er De glad for at arbejde sammen med Calle Martins?

- Jeg er faktisk glad for at De spørger om det, for så får jeg lejlighed til at sige, at Calle er et af de mennesker, jeg har været allermest glad for at arbejde sammen med. Han er ikke alene en dygtig musiker, men et prægtigt menneske, som man ikke kan undgå at blive venner med.

Hvor mange plader har De i tiden løb indspillet samme med Calle Martins?

- Jeg vil anslå det til at halvt hundrede stykker. Den sidste er en long playing plade med ialt 21 melodier, ganske vist ikke med 3 minutters spilletid til hver, men alligevel et anseligt program på een plade.

Hvilken af Deres plader synes De selv bedst om?

- Jeg tror, at både Calle og jeg er bedst tilfreds med "Den mekaniske dukke" og "Dizzy Fingers". Det er ting, som vi har haft tid til at pusle med, og som vi selv mener, vi har været heldige med.

PS. Vi kan i forbindelse med ovenstående interview oplyse, at Calle Martins ensemble for tiden er i Jylland, hvor publikum overalt har været begejstrede for det populære ensemble. Efter et engagement på Gregersens hotel i Herning er Calle Martins fra 1. juli engageret til Trocadeo i Kolding. Dette arrangement vedvarer til den 1. september, hvorefter Calle Martins fortsætter på Salonen i Viborg."

Annoncen for Salonen er fra provins-touren i 1968 og det nævnes, at kvartetten er kommet der i maj og juni gennem 11 år.

Tak til Discogs.com for en række vinyl-illustrationer. Tak til Druedahl/Lorentzen-samlingen og ikke mindst til Calle Martins' barnebarn Pelle Martins, som har udlånt Calle Martins private scrapbøger og pladesamling (alle de illustrationer uden credit) til denne diskografi.

Hilsen

René Aagaard
Allerød sommeren 2019

Reklamer fra ca. 1967 for Scandalli harmonikaen